

Преди да минемъ въ исторіята на народната книжнина во втората или средно-българска епоха, тукъ ний ще са повърнемъ малко на първата царь Симеонова епоха за да допълнемъ колко годѣ туй което твърдѣ повърхностно рекохмы по-горѣ (§ 31) върху сщия предмѣтъ. —

Отъ писателитѣ на тѣзи епоха извѣстны сж слѣдующитѣ :

1) *Іоаннъ Екзархъ*. Отъ трудоветѣ му сж откриты : а) *Шестодневъ*, сир. тълкованіе отъ първитѣ главы на книгата Бытія за шестодневното твореніе на свѣта, което е съставено по св. Василия, Северіана Гевалскый и по собственно разумніе ; в) *Преводъ на богословіето Іоанна Дамаскина* подъ заглавіе « Небеса » ; г) *Преводъ на Діалектиката* отъ истаго І. Дамаскина ; д) *Гръческа граматика* пакъ отъ тогава І. Д., приспособена на славенскыя (старо-българскый) езикъ, и е) нѣколко слова на различни празници.

2) *Епископъ Константинъ*, комуто принадлежатъ : а) преводъ на четири слова отъ Аѳанасія Александрійскый срѣщу Аріянитѣ, и в) избрани слова за недѣлни Евангелія отъ твореніята на Іоанна Златауста и на Исидора Пелусіота.

3) *Григорій пресвитеръ*, който превелъ отъ гръчески, по повелѣніето на царь Симеоно, една кратка черковнѣ и гражданска исторія, сир. лѣтописьта на Византиеца Малала.

4) Единъ безъ именъ преводачъ на двѣ житіета : а) на Антонія великаго, и в) на Панкратія, ученика Петровъ.

5) *Теодоръ Доксовъ* или *Дукесъ*.

6) и най-послѣ *Черноризецъ Храбръ*, който написалъ забѣлжителната статья за славенскитѣ буквы. — Гл. тукъ § 19 и пакъ : Разв. Слав. письм. въ болгарии въ Вѣкъ болг. царя Симеоно. —